

ชื่อผลงานวิจัย (ไทย)

รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาพหุปัญญาของนักเรียนโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย

ชื่อผลงานวิจัย (อังกฤษ)

AN ADMINISTRATIVE MODEL OF MULTIPLE INTELLIGENCE DEVELOPMENT FOR KANCHANAPISEK WTTAYALAI SCHOOL STUDENTS

ชื่อนักวิจัย

ดร. พีรพัฒน์ วชิรินทรางกูร

ปีที่ผลงานวิจัยเสร็จ

พ.ศ. 2552

ประเภทของงานวิจัย

อื่นๆ

คำสำคัญ

พหุปัญญา

ความเป็นมา/หลักการและเหตุผล

การศึกษามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาในด้านต่างๆ ตลอดจนการพัฒนาประเทศไทย ให้เจริญก้าวหน้า บุคคลหรือชุมชนที่มีคุณภาพเท่านั้นที่จะช่วยพัฒนาและสร้างความเจริญให้แก่ประเทศไทยของตนได้ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาในด้านสังคม เศรษฐกิจ ด้านการเมืองและด้านอื่นๆ ปัจจัยสำคัญในการพัฒนาก็คือ การศึกษา เมื่อบุคคลในชาติได้รับการศึกษาก็จะเป็นผู้ที่มีคุณภาพดี อันเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศไทยต่อไป ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 - 2554) ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศบนพื้นฐาน การเสริมสร้างทุนของประเทศทั้งทุนทางด้านสังคม ทุนด้านเศรษฐกิจ และทุนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง โดยยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” และได้บัญญัติ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นแนวทางปฏิบัติ เพื่อมุ่งสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” จึงจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพคนในทุกมิติอย่างสมดุล ทั้งจิตใจ ร่างกาย ความรู้และทักษะความสามารถ เพื่อให้เพียงพอพร้อมทั้งด้าน “คุณธรรม” และ “ความรู้” ซึ่งจะนำไปสู่การคิดวิเคราะห์อย่าง “มีเหตุผล” รอบคอบและระมัดระวัง ด้วยจิตสำนึกในศีลธรรมและ “คุณธรรม” ทำให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและ

สามารถตัดสินใจโดยใช้หลัก “ความพอประมาณ” ในการดำเนินชีวิตอย่างมีจริยธรรม ซื่อสัตย์สุจริต อดทนขยันหมั่นเพียร อันจะเป็น “ภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี” ให้คนพร้อมเผชิญต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรีและมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่นและสังคมที่สงบสันติสุข รวมทั้งการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานการดำรงชีวิตและการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน นำไปสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550, หน้า 54)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งเป็นกฎหมายที่เป็นทั้งแนวปรัชญาและแนวปฏิบัติสำหรับการจัดการศึกษาของไทยได้กำหนดแนวทางจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของการศึกษาโดยทั่วไปที่เน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือ เป็นคนดี มีปัญญา และมีความสุข เป็นทรัพยากรอันมีคุณค่าของสังคม ทั้งนี้ได้มีนักการศึกษา นักวิชาการ นักบริหาร ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นคนดี มีปัญญาและมีความสุข สรุปสาระสำคัญ ดังนี้ คนดี คือ คนที่ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ มีจิตใจที่ดีงาม มีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งด้านจิตใจและพฤติกรรมที่แสดงออก เช่น มีวินัย มีเหตุผลมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รู้หน้าที่ ซื่อสัตย์ ขยัน ประหยัด มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย เคารพความคิดเห็นและสิทธิของผู้อื่น สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มีปัญญา คือ คนที่มีสมรรถภาพสูงในการดำรงชีวิต โดยมีความสามารถด้านใดด้านหนึ่งหรือรอบด้าน หรือมีความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน เช่น ความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถด้านภาษา ดนตรี กีฬา เป็นต้น เป็นคนทันสมัย ทันโลก ทันเหตุการณ์ มีความเป็นไทย สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ และทำประโยชน์ให้เกิดแก่ตนเอง สังคมและประเทศชาติ มีความสุข คือ คนที่มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดี เป็นคนร่าเริง แจ่มใส ร่างกายแข็งแรง จิตใจเข้มแข็ง มีมนุษยสัมพันธ์ มีความรักต่อทุกสรรพสิ่ง ปลอดภัยจากการเป็นทาสของอบายมุข และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างพอเพียงแก่อัตภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 1)

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา และมีความสุข ท่ามกลางสภาพสังคมปัจจุบันนับเป็นสิ่งที่ท้าทาย โดยเฉพาะในยุคสมัยที่สังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม และเกิดผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินชีวิตของคนทุกเพศ ทุกช่วงวัยของชีวิต ปัญหาสังคมได้ทวีความรุนแรงขึ้นทุกขณะ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการมีค่านิยมฟุ้งเฟ้อ การเลียนแบบ การแพร่ระบาดของสารเสพติด ปัญหาเรื่องเพศการก่ออาชญากรรม การฆ่าตัวตาย ความอ่อนไหวทางจิตใจ ปัญหาเหล่านี้มีสาเหตุสำคัญ คือ บุคคลไม่รู้จักตนเอง และสภาพแวดล้อมที่ตีโพย ขาดทักษะการตัดสินใจ แก้ปัญหา ขาดทักษะในการใช้ชีวิต และไม่สามารถปรับตัวในสถานการณ์ต่างๆ ได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548, หน้า 3)

โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ เนื่องในมหามงคลวโรกาสเสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ 50 ปี ในวันที่ 9 มิถุนายน พ.ศ. 2539 จำนวน 9 แห่งทั่วประเทศ คือ จังหวัดนครปฐม จังหวัดอุทัยธานี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดกระบี่ โดยมีวัตถุประสงค์การจัดตั้งเพื่อต้องการให้ กุลบุตร กุลธิดา มีความเป็นสุภาพบุรุษ สุภาพสตรี ที่มีระเบียบวินัย มีบุคลิกลักษณะดี มีความเป็นผู้นำ มีความรู้ ความสามารถสูง เพียบพร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม และเทิดทูนไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เพื่อให้ออกไปรับใช้สังคม และประเทศชาติในทุกๆ ด้าน ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ตลอดจนนโยบายการจัดการศึกษาของโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย จึงมุ่งสร้างและพัฒนานักเรียนให้เป็นคนที่มีบุคลิกทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ พัฒนาทักษะชีวิต ความคล่องแคล่วด้านภาษาและคอมพิวเตอร์ สร้างบรรยากาศ กระบวนการเรียนรู้ที่เพลิดเพลิน และมีการประเมินผลที่พิจารณาทักษะและความสามารถรอบด้าน โดยเน้นการพัฒนา

อุปนิสัยและบุคลิกภาพ ให้ความสำคัญแก่การเรียนรู้และกิจกรรมทางวิชาการ เพื่อให้เกิดดุลยภาพกับวิถีชีวิตทางศิลปะ วัฒนธรรม สังคม กีฬา ดนตรี รวมทั้งสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาหุปัญญาทั้ง 9 ด้านตามทฤษฎีของ การ์ดเนอร์ อันประกอบด้วย ด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติ ด้านร่างกายและความเคลื่อนไหว ด้านดนตรี ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเอง ด้านธรรมชาติวิทยาและด้านการดำรงชีวิต ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน กาญจนานิเชก วิทยาลัยมีลักษณะเป็นโรงเรียนประจำ เวลาส่วนใหญ่ของนักเรียนจะอยู่ที่โรงเรียนมากกว่าที่บ้าน ดังนั้นโรงเรียน จึงเปรียบเสมือนสถาบันเสริมปัญญาและสถาบันพัฒนาความเป็นมนุษย์ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงมีความแตกต่างจากโรงเรียนปกติ ทั่วไป การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ต้องเริ่มตั้งแต่ที่นักเรียนตื่นนอนกระทั่งถึงนักเรียนเข้านอน นักเรียนต้องเรียนรู้ทั้งด้านวิชาการและ ด้านการใช้ชีวิตในสังคม มีทักษะการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น นั่นคือ การปรับตัวในสภาพแวดล้อมของโรงเรียนประจำ การทำกิจกรรมหรือ ทำงานอื่นกับเพื่อนๆ การคบเพื่อน ๆ ที่หลากหลาย

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาหุปัญญาของนักเรียน โรงเรียน กาญจนานิเชกวิทยาลัย ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญควบคู่ไปกับการงานด้านวิชาการ เพื่อช่วยพัฒนาชีวิตของนักเรียนให้ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ทั้งนี้โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งโรงเรียนและสอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อ ตอบสนองต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่มีความมุ่งหมายว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไป เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารเพื่อพัฒนาหุปัญญาของนักเรียน โรงเรียนกาญจนานิเชกวิทยาลัย
2. เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาหุปัญญาของนักเรียน โรงเรียนกาญจนานิเชกวิทยาลัย
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาหุปัญญาของนักเรียน โรงเรียนกาญจนานิเชก วิทยาลัย
4. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาหุปัญญาของนักเรียน โรงเรียนกาญจนานิเชกวิทยาลัย

วิธีการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาสภาพการบริหารเพื่อพัฒนาหุ-ปัญญาของนักเรียน โรงเรียน กาญจนานิเชกวิทยาลัย 2) การสร้างรูปแบบการบริหาร เพื่อพัฒนาหุ-ปัญญาของนักเรียนโรงเรียนกาญจนานิเชกวิทยาลัย 3) การ ทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาหุ-ปัญญาของนักเรียน โรงเรียนกาญจนานิเชกวิทยาลัย และ 4) การประเมินรูปแบบการ บริหารเพื่อพัฒนาหุปัญญาของนักเรียน โรงเรียนกาญจนานิเชกวิทยาลัย โดยแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพการบริหารเพื่อพัฒนาหุปัญญาของนักเรียน โรงเรียนกาญจนานิเชกวิทยาลัย

1. การศึกษาวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและวิเคราะห์สภาพเกี่ยวกับการบริหารเพื่อพัฒนาหุปัญญาของ นักเรียน โรงเรียนกาญจนานิเชกวิทยาลัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และวิเคราะห์จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารเพื่อพัฒนาหุปัญญาของ นักเรียน ทฤษฎีการพัฒนาหุปัญญาของการ์ดเนอร์ แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาหุปัญญาของนักเรียน รวมทั้งได้ศึกษาและ วิเคราะห์สภาพการบริหารเพื่อพัฒนาหุปัญญาของนักเรียน โรงเรียนกาญจนานิเชกวิทยาลัยทั้ง 9 แห่ง จากแผนปฏิบัติการ

หลักสูตรสถานศึกษา และรายงานผลการปฏิบัติราชการของโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย

2. ศึกษาสภาพการบริหารเพื่อพัฒนาพหุปัญญาของนักเรียน โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย โดยการ สนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนและรองผู้อำนวยการโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ทั้ง 9 แห่ง จำนวน 27 คน ครูที่รับผิดชอบกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยทั้ง 9 แห่ง จำนวน 9 คน

3. ศึกษาองค์ประกอบของการบริหารเพื่อพัฒนาพหุปัญญาของนักเรียน โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 2 กลุ่ม ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา และสถานศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านพหุปัญญา

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาพหุปัญญาของนักเรียนของโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ผู้วิจัยนำผลการศึกษาและวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) และผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารเพื่อพัฒนาพหุปัญญาของนักเรียน มาयर่างรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนา พหุปัญญาของนักเรียนโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วย 1) ภาพลักษณ์ความสำเร็จ (Success Image) 2) โครงสร้างการบริหาร (Organization Structure) 3) การบริหารจัดการ (Management) และ 4) การกำกับติดตาม (Monitoring) โดยจัดองค์ประกอบและเขียนคำอธิบายคู่มือประกอบร่างรูปแบบการบริหาร และนำเสนอร่างรูปแบบที่จัดทำต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเป็นประโยชน์และความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารและคู่มือ โดยใช้การสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาพหุปัญญาของนักเรียน โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย การดำเนินการวิจัยในขั้นตอนนี้ เป็นการนำรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาพหุปัญญาของนักเรียน โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ไปทดลองใช้ในโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย เพชรบูรณ์ ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยได้ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาพหุปัญญาของนักเรียน ระหว่างวันที่ 4 พฤษภาคม 2552 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2552 เมื่อเสร็จสิ้นการดำเนินงานผู้วิจัยได้ประชุมคณะกรรมการบริหารโรงเรียน เพื่อสรุปผลการนำไปใช้ พร้อมทั้งข้อเสนอแนะความคิดเห็นเพิ่มเติม

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาพหุปัญญาของนักเรียน โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย หลังจากที่ได้ทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาพหุปัญญาของนักเรียนในตอนที่ 3 แล้ว ผู้วิจัยได้ประเมินความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการประเมินรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาพหุปัญญาของนักเรียน โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ได้แก่ รองผู้อำนวยการโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย เพชรบูรณ์ จำนวน 3 คน ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 7 คน ครูหอพักนักเรียนประจำจำนวน 5 คน และผู้ปกครองนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 84 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 99 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ผลการวิจัย

1. ผลการสร้างรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาพหุปัญญาของนักเรียน โรงเรียนกาญจนาภิเษก วิทยาลัย จากการที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์เนื้อหาจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ โดยรูปแบบที่ได้พัฒนาจากระบบการบริหารจัดการศึกษาแบบบูรณาการ (Integrated Educational Management System : iEMS) และให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมของรูปแบบโดยการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ ทำให้ได้รูปแบบที่ประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้

1.1 ภาพลักษณ์ความสำเร็จ (Success Image) ประกอบด้วย (Vision) พันธกิจ (Mission) และเป้าประสงค์ (Goal)

1.2 โครงสร้างการบริหาร (Organization Structure) ประกอบด้วย กลุ่มบริหารทั่วไป กลุ่มบริหารวิชาการ กลุ่มบริหารงานบุคคล กลุ่มบริหารงบประมาณ และกลุ่มบริหารหอพักนักเรียนประจำ

1.3 การบริหารจัดการ (Management) ประกอบด้วย

1.3.1 การบริหารโดยใช้หลัก S:PMA เป็นตัวขับเคลื่อน ได้แก่ การวางกลยุทธ์ (Strategy) หมายถึง การกำหนดทิศทางและขอบเขต ความต้องการในระยะสั้นและระยะยาวของโรงเรียน เพื่อที่จะจัดสรรทรัพยากรให้สอดคล้องกับการพัฒนา พหุปัญญาของ

นักเรียน กลยุทธ์ในการบริหารเพื่อพัฒนาหุปัญญา ประกอบด้วย

1) การมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง การเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมประชุมปรึกษาหารือ และร่วมดำเนินการเพื่อการตัดสินใจและควบคุมการทำงานร่วมกัน ในการพัฒนาหุปัญญาของนักเรียน

2) การระดมทรัพยากร (Mobilization) หมายถึง การแสวงหาบุคลากรงบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งความร่วมมือจากแหล่งต่างๆ ที่หลากหลายทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาหุปัญญาของนักเรียน

3) ความเป็นอิสระ (Autonomy) หมายถึง การเปิดโอกาสให้คณะทำงานร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาหุปัญญาของนักเรียน และร่วมกำหนดแนวทาง ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาหุปัญญา

1.3.2 การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาหุปัญญาของนักเรียน ประกอบด้วย

1) กิจกรรมในหลักสูตร 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1.1) กิจกรรมสอดแทรกพัฒนาหุปัญญาทั้ง 9 ด้านในกระบวนการเรียนการสอน

1.2) กิจกรรมบูรณาการฐานความรู้ (เศรษฐกิจพอเพียง, คุณธรรม จริยธรรม, สานพลังศาสตร์, รักการอ่าน)

1.3) กิจกรรมศึกษาแหล่งเรียนรู้ภายนอก

2) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ประกอบด้วย

2.1) กิจกรรมชุมนุมตามความถนัดและความสนใจ

2.2) กิจกรรมชมรมจิตอาสา

2.3) กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี

2.4) กิจกรรมแนะแนว/ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3) กิจกรรมเสริมหลักสูตร ประกอบด้วย

3.1) กิจกรรมค่ายวิชาการ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

3.2) กิจกรรมส่งเสริมความเป็นเลิศด้านศิลปะ ดนตรี กีฬา

3.3) กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม

3.4) กิจกรรมแข่งขันทักษะทางวิชาการ

4) กิจกรรมหอพักนักเรียนประจำ ประกอบด้วย

4.1) กิจกรรมค่ายเตรียมความพร้อม

4.2) กิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพ

4.3) กิจกรรมคลินิกวิชาการ

4.4) กิจกรรมหอพักอบอุ่น

4.5) กิจกรรมส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

1.4 การกำกับติดตาม (Monitoring) โดยเน้นกระบวนการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลทุกกลุ่มบริหาร

2. ผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาหุปัญญาของนักเรียน โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย เป็นผลที่ได้จากการประเมินความสามารถทางหุปัญญาของนักเรียน โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย เพชรบูรณ์ พบว่า นักเรียนมีความสามารถทางหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ทั้ง 9 ด้าน

3. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาหุปัญญาของนักเรียน โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย พบว่า รองผู้อำนวยการ ครูที่ปรึกษา ครูหอพักนักเรียนประจำและผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาหุปัญญาของนักเรียน โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก

❏ อภิปรายผล

เนื่องจากโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยแตกต่างจากโรงเรียนปกติทั่วไป โดยประกอบด้วยนักเรียนประจำ และไป – กลับ จึงจำเป็นต้องมีการจัดโครงสร้างการบริหารให้มีความเหมาะสมและครอบคลุมการบริหารงาน โดยยึดหลักการกระจายอำนาจในการบริหาร สอดคล้องกับแนวคิดของทิพาวดี เมฆสุวรรณ (2545, หน้า 21-23) ที่ได้กล่าวว่า องค์กร ที่มีการใช้ระบบบริหารโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจ การบริหารเงิน บริหารคน สู่หน่วยงานระดับล่าง เพื่อให้สามารถทำงานบรรลุผลได้อย่างเหมาะสม เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้บริหารระดับต้น ระดับกลางซึ่งเข้าใจปัญหาเป็นอย่างดีได้เป็นผู้แก้ไขปัญหาและสะสมประสบการณ์เพื่อก้าวสู่ผู้บริหารระดับที่สูงขึ้นต่อไป ซึ่งนอกจากจะช่วยลดปัญหาคอขวดที่ทำให้ การทำงานล่าช้า ลดขั้นตอนการทำงาน แล้วยังสามารถเพิ่มความยืดหยุ่นและประสิทธิภาพใน การทำงานด้วย และในส่วนของการทำงานกำกับติดตาม (Monitoring) ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาพหุปัญญาของนักเรียน ทั้งนี้เนื่องจาก ตัวบ่งชี้ของการวิจัยในครั้งนี้เป็นความสามารถทางพหุปัญญาทั้ง 9 ด้าน ต้องใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ครูที่ปรึกษาต้องมีการสังเกตนักเรียนอย่างละเอียดและสม่ำเสมอ ซึ่งผู้บริหารต้องมีกระบวนการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลของทุกกลุ่มบริหารอย่างใกล้ชิด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมชัย ฐปบูชา (2548, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการติดตามการดำเนินงานนิเทศภายใน ของโรงเรียนในเขตอำเภอหนองบัว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 พบว่า โรงเรียนได้ดำเนินการนิเทศภายในตามกระบวนการนิเทศในระดับมาก และได้เสนอแนวทางในการพัฒนาการดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่ 1) ผู้บริหารโรงเรียนต้องให้ความสำคัญกับการนิเทศ 2) ผู้นิเทศต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการนิเทศ และต้องมีการนิเทศอย่างสม่ำเสมอ 3) ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการกำกับ ติดตามและนิเทศภายใน และ 4) ควรเปิดโอกาสให้ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการนิเทศ

❏ ข้อเสนอแนะในการใช้ประโยชน์

1. ก่อนการนำรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาพหุปัญญาของนักเรียนไปใช้ควรมีการประชุมครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และนักเรียน เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันในการดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาพหุปัญญาของนักเรียน โรงเรียนกาญจนาภิเษก วิทยาลัย และจัดอบรมให้ความรู้ด้านพหุปัญญาแก่ครูและบุคลากร
2. ระหว่างการนำรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาพหุปัญญาไปใช้ ควรมีการนิเทศ กำกับ ติดตามในแต่ละกลุ่มบริหารงานอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งให้มีการวัดและประเมินผลระหว่างจัดกิจกรรมทุกครั้ง
3. ควรมีการบูรณาการในกิจกรรมเพื่อพัฒนาพหุปัญญาของนักเรียน

❏ ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาพหุปัญญาทั้ง 9 ด้านของนักเรียน
2. ควรทำการวิจัยและพัฒนาารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถสูงตามทฤษฎีพหุปัญญาของการ์ดเนอร์